

Θηλυκός

Θηλυκός, -ή κ. **-ιά**, **-ό**, επίθ. [<αρχ. θηλυκός], θηλυκός. **1.** (για εργαλεία ή εξαρτήματα) που ένα μέρος του διαθέτει υποδοχή κατάλληλα διαμορφωμένη για να προσαρμόζεται το τμήμα κάποιου άλλου που προεξέχει: «θέλω να μου φέρεις ένα θηλυκό κλειδί». Από την εικόνα του αιδοίου, που δέχεται μέσα του το πέος. **2.** το αρσ. ως ουσ. **ο θηλυκός**, ο πούστης: «τουλάχιστον αυτός ο θηλυκός δεν το κρύβει». **3.** το θηλ. ως ουσ. **η θηλυκιά** και το ουδ. ως ουσ. **το θηλυκό**, γυναίκα που έχει έντονα τα χαρακτηριστικά του φύλου της: «όταν δει κάνα καλό θηλυκό, τρέχει από πίσω του». (Λαϊκό τραγούδι: *τάκα τάκα τάκα τάκα, ξένο θηλυκό στην τράκα // θα μείνω λεύτερο πουλί κι όχι κορόιδο στο κλουβί για μια μονάχα θηλυκιά να κελαηδάω*). **4.** περιφρονητικός ή υποτιμητικός χαρακτηρισμός κοριτσιού ή γυναίκας: «δε θέλω να ξανακάνεις παρέα μ' αυτό το θηλυκό». **5.** στον πλ. **τα θηλυκά** κ. **οι θηλυκές**, (γενικά) το γυναικείο φύλο, ο γυναικόκοσμος: «του 'φαγαν τα θηλυκά όλα τα λεφτά του». (Λαϊκό τραγούδι: *δε σκέφτηκες καθόλου λογικά, είσαι σαν όλα κι εσύ τα θηλυκά*).

- **αιώνιο θηλυκό**, χαρακτηρισμός που δίνεται σε γυναίκα, όταν ο χρόνος δεν αλλοιώνει σημαντικά τα έντονα χαρακτηριστικά του φύλου της: «είδα μετά από τόσα χρόνια την αδερφή σου και την καταχάρηκα. Αιώνιο θηλυκό η αφιλότιμη, μπράβο της!»

- **δεν αφήνει ούτε θηλυκιά γάτα ή δεν του ξεφεύγει ούτε θηλυκιά γάτα**, βλ. λ. [γάτα](#).

- **είναι διαβόλου θηλυκό**, βλ. λ. [διάβολος](#).

- **θηλυκό μυαλό**, βλ. λ. [μυαλό](#).

- **θηλυκός δαίμονας**, βλ. λ. [δαίμονας](#).

- **μούργλια θηλυκό**, πανέμορφη γυναίκα, γυναίκα με πολύ έντονα τα χαρακτηριστικά του φύλου της: «η γκόμενα του τάδε είναι μούργλια θηλυκό». (Τραγούδι: *τιριτόμπα, τιριτόμπα, το φιλί σου είναι ζάχαρη γλυκό, τιριτόμπα, τιριτόμπα, είσαι μούργλια θηλυκό*).

- **ούτε θηλυκιά γάτα**, βλ. λ. [γάτα](#).

- **το θηλυκό πουλί φτιάχνει τη φωλιά**, βλ. λ. [πουλί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας